

MYŠLENKY NA MĚSÍC LISTOPAD

JAN SOKOL

NADĚJE NA NEDĚLI

VYŠEHRAD 2017

1. Není dobré, aby byl člověk sám. I náboženský život potřebuje společenství, kam chodíme pro povzbuzení, pro posilu a Boží milost.
2. Bůh nás nepřivedl na svět, abychom se tu měli dobře, ale abychom hledali Boží království, do kterého nás, jak doufáme, jednou přijme.
3. Člověk se potřebuje občas ohlédnout a rozhlédnout hlavně proto, aby se dokázal dívat také dopředu. Kdo žije ze dne na den, možná si nikdy nenajde čas, aby se zamyslel nad svým životem.
4. Blahoslavení nejsou mocní, silní a průbojní, ale naopak milosrdní, kteří mají čisté srdce – kteří nezávidí, nelžou a nepodvádějí.
5. Křesťan by neměl zapomenout, že předmětem křesťanské naděje není jen bohatý a spokojený život, který tak jako tak skončí smrtí. Naopak, těšíme se, že jednou přijde Boží království, kde už nebude bolest ani smrt.
6. Evangelium nám připomíná, že nejsme jen nějakí otroci či loutky, ale že svůj život samostatně vedeme či podnikáme – s rizikem, ale také s velkou nadějí, kterou Kristus nazývá království Boží.
7. Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Písma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději.
8. Neděle je den, kdy Kristus vstal z mrtvých. Je to velká příležitost, abychom si připomněli, co má pro nás tu vůbec největší cenu a hleděli si toho.
9. Narodili jsme se rodičům, kteří se o nás starali, vychovali nás a předali nám víru, abychom věděli, k čemu tu vlastně jsme. Každý z nás tak stojí na úsilí, jehož počátek neumíme dohlédnout, ale z kterého dnes žijeme. Všechno cenné ve svém životě jsme dostali nebo zdědili.
10. Kristus říká, že Bohu jsme blízko, právě když šťastní být nemůžeme, protože máme bolest a nějaké trápení. Jsme mu blíží než jindy proto, že je tu větší šance, že se nějak změníme, obrátíme.
11. Máme být světlem světa. Jsme tu k tomu, abychom svítili všem v domě. Lidé mají vidět naše dobré skutky, ale pozor: nemají chválit a obdivovat nás, nýbrž našeho Otce v nebesích.
12. Kdo se spolehne na Ježíše, může vždycky začít znovu a ničeho se nemusí bát, ani své smrti.

13. Boží království je takové, kde je člověku dobře a kde se nemusí ničeho bát. Je to to nejlepší, co si může přát. Majetek, ale ani zdraví a dokonce ani sám život nemá takovou cenu.
14. Křesťan ví a věří, že je součástí Božího stvoření a že všechno to nejcennější dostal a denně dostává.
15. Život není jednoduchý a vyžaduje všechny naše schopnosti. Proto jsme dostali hlavu, rozum a duši, abychom se v něm vyznali. A ovšem také evangelium, abychom zbytečně nebloudili.
16. Křesťan se má řídit celým Desaterem a ví, že kromě svých závazků a povinností vůči druhým lidem má také své závazky vůči Bohu. Křesťan také ví, že by se příkázáními neměl řídit jen ze strachu před trestem, ale naopak z lásky k Bohu a k lidem.
17. Od Boha jako stvořitele pochází všechno to, čeho si člověk nejvíce cení: život, zdraví, štěstí, láska, děti a dokonce i úroda na poli.
18. Život, zdraví, štěstí, lásku ani přátele si nemůžeme koupit a dostáváme je z velkorysé Boží ruky úplně zadarmo.
19. Víra a naděje je založena na tom, že i já budu schopen vůči druhým v nouzi jednat s milosrdenstvím a účinnou láskou.
20. Naše chyba není v tom, že se staráme o živobytí, ale že kvůli němu zanedbáváme Boží povolání, že pohrdáme tou velkou nadějí, k níž jsme pozváni.
21. Podobenství o Samaritánovi nám připomíná, že milovat bližního neznamena žádné velké city, ale prostě důkladnou a praktickou starost o druhého člověka, který se ocitl v nouzi.
22. Člověk nesmí nechat ležet a zahálet nadání, které mu Bůh svěřil, nýbrž měl by ho hledět využít, jak nejlépe dovede. To může být někdy i riskantní, ale i riziko k životu nutně patří.
23. Jenom odpouštěním se dá zlo definitivně a spolehlivě zničit a zrušit, aby už nezůstalo ani v duši nechtělo se mstít.
24. O svůj život se musíme starat, ale dostáváme ho jen tak a zadarmo, stejně jako štěstí a lásku. A měli bychom za to svému Stvořiteli stále děkovat.
25. Kdo dokáže vidět, jak se o nás Stvořitel postaral a stará, může také pevně věřit, že se o nás dobře postará i až jednou umřeme.
26. Jako křesťané věříme, že Písmo je slovo Boží, kterým nás Bůh vede, abychom se neztratili.
27. Bůh nás nestvořil jako loutky, které něco udělají, jen když on zatáhne za drátek. Stvořil nás jako svobodné bytosti a dal nám rozum, abychom přemýšleli a snažili se sami.
28. Kdo se pozorně podívá kolem sebe, uvidí zázrak na každém kroku. A bude děkovat každý večer Bohu, že nás postavil do tak úžasného světa, který potřebuje, abychom se o něj starali také sami.
29. Ten nejlepší způsob, jak připomenout a dosvědčit Boží naději v Kristu, je dát druhým kus svého času. Ten pro ně může být cennější než všechny dárky.
30. Člověk, který si připouští, že něco možná nedělá dobře, je už na poloviční cestě k tomu, čemu Pán Ježíš říká obrácení nebo pokání.